

SIEGFRIED E. VAN PRAAG

wetenschap. Gymnasium afdeeling Bêta. Ze wilde in de pharmacie studeeren. Waarom kind, waarom niet voor dokter? Koos ze voor mij dit meest practische van alle studievakken of gaf dit haar de meeste gelegenheid om zich kalm en stil te nestelen? Wat weet men van zijn kinderen?

Ik wil nu in groote trekken de gebeurtenissen vertellen, die ik haar lijdensweg noem. Misschien is het slechts mijn eigen lijdensweg. Dan ben ik geen goede vader en ongelukkig omdat z'n dochter niet vatbaar is voor wat hij als haar ongeluk beschouwt.

Eva heeft haar laatste examen in de artsenijkunde gedaan. Ze is nu apothekeres. Ze had dien avond van ons feestje tehuis een donkergroene, een warme, intiem-groene japon aan. Och als ik een man geweest was en geen vader! Ik zou begrepen hebben, hoe goed en vertrouwd het is, hoe veel rust het geeft als men z'n hoofd mag leggen tegen de schouders van een jonge vrouw die op haar feest in een wat ruwe stof van donkergroen gekleed gaat. Mijn zoon Daav zat mee aan tafel aan, krachtig en vroolijk, net zijn moeder; dan nog m'n oudste zuster Roos, een kind van m'n tweede zuster en een jonge man, Dolf Sanders, de beste vriend van mijn dochter. Hij was een jonge chemicus, uit Meppel naar Amsterdam gekomen om er te studeeren. Hij klonk haar toe. Hij roemde voor haar familie haar grooten, wetenschappelijken aanleg en haar bescheidenheid. Toen dacht ik: „Als die twee eens trouwden!” Was die droom nu zoo vermetel dat de goede God hem stuk moest slaan!

(Wordt vervolgd)

¹ Zie het nummer van Januari 1940. — ² Tijd van Paschen tot Pinksteren. — ³ Pure, Joodsche.